

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Venerabili Eucharistiæ Sacramento Decisiones Theologico-Legales

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisionis II. Ad Januarii Quæsitum secundum. Argumentum. Declarantur nomina, quibus à SS. Patribus consuevit nuncupari Sanctissima Eucharistia, tum ut sacrificium, videlicet, Missa, Hostia, Oblatio, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94643)

peccatorum nostrorum, in gratiarum actionem pro beneficiis a tua Pietate datis, & dandis; & in suffragium Animarum Purgatorii. Nonnulli demum advertunt, EUCHARISTIAE nomine aliquando SS. Patres Basilium, Nazianzenum, & Cyprianum enunciasse Sacramenta tum Baptismi, tum Confirmationis, ut notat Emin. Cardin. Brancatius in suis eruditissimis Dissertationibus De Sacro Viatico pag. 149. & Hierolex. Macri in Verb. Eucharistia.

DECISIONIS II.

Ad Januarii Quæsitum Secundum.

ARGUMENTUM.

Declarantur nomina, quibus à SS. Patribus consuevit nuncupari Sanctissima EUCHARISTIA, tum ut Sacrificium, videlicet, Missa, Hostia, Oblatio, Collecta, Dominicum, Agenda, Liturgia, Mystagogia, Latria, Anaphora, Dipnon, Telaion, & Telete. Tum ut Sacramentum, hoc est, Mysterium, Corpus, & Sanguis Christi, Communio, Synaxis, Corban, Eulogia, Reliquia, Confirmatio, & Viaticum.

SUMMARIUM.

- 1 Eucharistia consideratur vel ut Sacrificium, vel ut Sacramentum.
- 2 Eucharistia, ut Sacrificium, pluribus nominibus nuncupatur; ut hic.
- 3 Eucharistia, ut Sacramentum, quor, & quibus nominibus explicetur.

QUÆSITUM SECUNDUM.

Quor, & quibus nominibus nuncupetur EUCHARISTIA?

- R**esponsum fuit sub hac distinctione. Sanctissima EUCHARISTIA consideratur vel ut Sacrificium, vel ut Sacramentum. Quatenus Sacrificium est, vocatur sequentibus nominibus. Primò Missa, de cuius nominis significatione, & antiquitate Sperellus in *Paranesi Teleturg.* cap. 2. & Emin. Cardin. Bona in *Rerum liturgicar.* lib. 1. cap. 2. & 3. & nos infra Anno 1690. Mense Martio quæsit. 3. Secundò nuncupatur Hostia, quæ in lege veteri figurabatur tam in Victima placabili, & pacifica, quam in holocausto, ut dictum est supra, & ostendit Eminentiſſ. Card. Toletus in *Summ.* lib. 2. cap. 4. Tertiò appellatur Oblatio; siquidem continet in se Agnum Mysticum, Christum Dominum, qui oblatus est æterno Patri, Agnum quidem sine macula. Pamelius ad lib. Tertullian. de cultu femina. cap. 11. Quartò Collecta, quia colligitur in unum populus, ut sacrificio intersit, juxta illud *Levit.* 23. & *Deut.* 16. Quintò Dominicum; nam maxima, & præcipua functio est, quæ ex Domini institutione, & præcepto in Ecclesia peragitur. S. Cyprian. *Epist.* 63. ad Cæcil. S. August. *Epist.* 86. versus finem, & in Martyrolog. Rom. 8. Cal. Januar. Sextò Agenda, sic enim agere præcepit Dominus in sui memoriam, ut ex Concil. Carthagen. ex S. August. & aliis, ostendit Emin. Card. Bona d. lib. 1. cap. 3. sub n. 2. Septimò Liturgia, id est Publicum munus. Octavò Mystagogia, videlicet Secreta actio. Nonò Latria, id est Cultus Dei. Decimò Anaphora, hoc est Supplicatio, & invocatio. Undecimò Prophora idem ac oblatio. Duodecimò Oeconomia nempe Dispensatio, ut eam vocat

S. Epiphanius *Heres.* 75. Decimo tertiò appellatur Immolatio, quia Romani sacrificantes Victimam Idolis suis, eas aspergebant Sale, & Farre asse, quod dicebatur Mola; à quo verbo dictum est Immolare, & Immolatio. Ita P. Ant. Foresti in *Mappamundo rom.* 2. lib. 15. cap. 9. pag. 108. Demum Hierurgia, id est Actio sacra. Eulogia, id est Benedictio. Agathon hoc est Bonum. Dipnon scilicet Cæna. Telaion, id est Perfectio, Et Telete, nempe Sacrificium mysteriorum plenum, maximum, & honoratissimum, ut pluribus auctoritatibus Sanctorum Patrum comprobatur Eminentiſſ. Cardin. Bona, d. l. 1. cap. 3. per totum.

Quatenus verò Sanctissima EUCHARISTIA est Sacramentum, nuncupatur. Primò Mysterium, ob profunditatem mysteriorum in ea contentorum. Secundò Corpus, & Sanguis Christi, qui sub speciebus panis, & vini verè, & realiter continetur. Tertiò Communio, quia commercium cum Christo habemus, & carnem ipsius, & Divinitatem percipimus, S. Damascen. lib. 4. de Fide Orthodoxa cap. 14. Quartò Synaxis, id est Adunatio, quia fideles simul adunabantur ad communicandum; & christiana charitate in unione cordium vivebant, ideoque ante communionem ad invicem osculabantur, ut ex SS. Patribus notat Gratian *Disceptat. Forens.* cap. 4. 2. num. 17. Bzov. de Sign. Eccl. Dei lib. 14. cap. 5. & Emin. Cardin. Bona *Rerum Liturgicar.* lib. 1. cap. 21. sub num. 6. Quintò dicebatur Corban, quod verbum Arabicum est, significans Donum, juxta illud *Marc.* 7. 11. Corban quodcumque ex me tibi proderit. Videatur Macer in *Hierolex. Verb. Corban.* Sextò Eulogia pariter significans munus. Eminentiſſ. Cardinal. Brancatius de *Sacro Viatico* pag. 151. Septimò Reliquia; quia post Missam relinquitur, & conservatur in Tabernaculo ex Divo Clemente Papa. Macer in *Hierolex. Verb. Reliquia*, ubi notat, quod in Euchologio Græco Eucharistia dicitur *ἡ εὐχάρις*, id est Sancta Reliquia; & à Sancto Germano vocatur *σῶμα τοῦ κυρίου*, hoc est Divina Reliquia. Octavò appellabatur Confirmatio, quia tempore persecutionum dabatur fidelibus, ut ea refecti confirmarentur in fidei confessione, & in martyrii persequutione. Emin. Card. Bona d. lib. 1. cap. 25. num. 4. Tandem nominatur Viaticum, quia est nobis, in hujus peregrinationis, & mortalis vitæ via ad celestem Hierusalem properantibus, mirificum alimentum, & robur; maxime imminente morte. Layman lib. 5. tract. 4. cap. 1. num. 6. Francisc. de Lugo lib. 4. in princ. ubi alia nomina enumerat. Emin. Cardin. Bona d. lib. 1. *Rer. Liturg.* cap. 3. & Macer in *Hierolex. Verb. Eucharistia*.

DECISIONIS III.

Ad Januarii primum Casum.

ARGUMENTUM.

Pro resolutione Casus. An Parochus non jejunus possit celebrare, & consecrare pro communicando moribundo, ostenditur, quod in initio Ecclesiæ, & successivis temporibus, non nisi jejuni Sacerdotes celebrabant, & fideles pariter jejuni communicabant; quamvis Missæ essent Vespertinæ, vel nocturnæ. Abusum celebrandi, vel communicandi absque jejunio, semper ab Ecclesia damnatum, vel repressum, exceptis novem casibus, qui hic exponuntur. Inter hos definitur non intra-